

RIKSDAGENS SVAR 148/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om medling vid brott och i vissa tvister

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av lagen om medling vid brott och i vissa tvister (RP 92/2010 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 16/2010 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av lagen om medling vid brott och i vissa tvister

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om medling vid brott och i vissa tvister (1015/2005) 12 §, sådan den lyder i lag 1563/2009, och
fogas till lagen nya 12 a—12 c § som följer:

2 kap.

Ordnande av medling och ersättande av kostnader

12 §

Ersättning av statens medel

Ersättning för kostnaderna för ordnandet av medlingsverksamhet betalas av statens medel. Det sammanlagda beloppet av den ersättning som betalas med statsmedel fastställs årligen till ett belopp som motsvarar de beräknade genomsnittliga kostnaderna för verksamheten med medlingsbyråer, ändamålsenlig tjänsteproduktion och den utbildning som är avsedd för personer som deltar i medlingsverksamhet.

Ersättningens sammanlagda belopp fördelas mellan regionförvaltningsverken för att användas till de kostnader som avses i 1 mom. Grunderna för fördelningen är invånarantalet i regionförvaltningsverkets verksamhetsområde samt områdets areal och brottsligheten där vid utgången av året före det år som föregått finansåret. Invånarantalet baseras på årsstatistiken från befolkningsdatasystemet, arealen på Lantmäteriverkets årsstatistik över arealen på landområden och sötvattensområden och brottsligheten på Statistikcentralens årsstatistik över brott som är straffbara enligt strafflagen (39/1889) och som har kommit till polisens kännedom. Med finansår avses i denna lag det kalenderår som ersättning beviljas för.

Regionförvaltningsverket ska betala ersättningen i förskott till tjänsteleverantörer enligt 8 § 1 mom. i förhållande till invånarantalet i tjänsteleverantörens verksamhetsområde samt områdets areal och brottsligheten där. Regionförvaltningsverket ska genom ett beslut fastställa den slutliga ersättningen till en tjänsteleverantör och den får vara högst lika stor som de faktiska kostnaderna för att ordna medlingsverksamheten.

Närmare bestämmelser om den fördelning som avses i 2 mom. samt om hur den ersättning som avses i 3 mom. bestäms och betalningen av ersättning till regionförvaltningsverket i de fall som avses i 8 § 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 a §

Redovisning av kostnaderna samt återbetalning och omfördelning av ersättning som betalats av statens medel

Tjänsteleverantören ska årligen lämna en redovisning till regionförvaltningsverket för det föregående finansårets kostnader för ordnande av medlingsverksamhet och betala tillbaka den oanvända delen av den ersättning som avses 12 § 3 mom.

Regionförvaltningsverket får dela ut återbetalade anslag till sådana tjänsteleverantörer inom sitt verksamhetsområde som har fått för liten ersättning i förhållande till de faktiska kostnaderna. Social- och hälsovårdsministeriet ska under rättas om anslag som har återbetalats och den andel av anslaget som har omfördelats. Ministeriet kan besluta att den andel som inte har delats ut ska överföras från ett regionförvaltningsverks verksamhetsområde till andra regionförvaltningsverks verksamhetsområden.

Närmare bestämmelser om innehållet i redovisningen av kostnaderna och hur den ska ges, återbetalning och omfördelning av ersättningen, överföring av outdelade andelar och om uppgifter enligt 2 mom. som ska lämnas till social- och hälsovårdsministeriet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 b §

Tillämpning av statsunderstödslagen

Följande bestämmelser i statsunderstödslagen (688/2001) tillämpas på motsvarande sätt på ersättningar som avses i 12 § 3 mom.:

1) 14 § som gäller statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter,

2) 15 § som gäller statsbidragsmyndighetens tillsynsuppgift,

3) 16 § som gäller granskningsrätt för statsbidragsmyndigheten eller någon som myndigheten bemyndigat eller som bistår myndigheten samt granskningsförfarande och tjänsteansvar,

4) 17 § som gäller utförande av granskning och statsunderstödstagarens skyldighet att bistå vid granskningen,

5) 18 § som gäller statsbidragsmyndighetens rätt att få handräckning,

6) 21 § som gäller skyldighet att återkräva statsunderstöd,

7) 22 § som gäller återkrav enligt prövning av statsunderstöd,

8) 25 § som gäller dröjsmålsränta på statsunderstöd,

9) 28 § som gäller tiden för återkrav av statsunderstöd,

10) 29 § 1 mom. som gäller förfallande av utbetalning av statsunderstöd,

11) 30 § som gäller kvittning av statsunderstöd som återbetalas eller återkrävs,

12) 31 § som gäller statsbidragsmyndighetens rätt att få information från andra myndigheter,

13) 32 § som gäller utlämnande av uppgifter, och

14) 34 § som gäller ändringssökande i statsbidragsärenden.

Som sådan statsunderstödstagare som avses i de bestämmelser som nämns i 1 mom. betraktas i denna lag tjänsteleverantören och som statsbidragsmyndighet betraktas regionförvaltningsverket.

12 c §

Kostnadsersättning till medlare

Medlarna ska betalas en grundersättning som täcker de sedvanliga kostnaderna för medlingen. Grundersättningen kan kompletteras med en tilläggsdel som uppgår till högst 50 procent av grundersättningen. Alternativt kan kostnadsersättning betalas mot kostnadsspecifikation som medlarna lägger fram.

Närmare bestämmelser om betalning av kostnadsersättning och om ersättningsbeloppen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 12 a § tillämpas på medlingsanslag som har beviljats 2009 eller därefter.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 oktober 2010